

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DOMINICAL

Vol. 13 Nr. 38 * Duminică, 13 septembrie 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Sfânta Evanghelie Ioan 3: 13-17

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit în cer, decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci

Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea.

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine St.
PHILADELPHIA, PA 19123

Tel./Fax: 215-922-7060
www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Icon. Stavr. Nicolai BUGA, Paroh
fr.n.buga@gmail.com
Pr. Timotei Avram, Preot Slujitor
fr.timavramn@gmail.com

Apostolul Galateni 6: 11 -18

Fraților, Vedeți cu ce fel de litere v-am scris eu, cu mâna mea. Câți vor să placă în trup, aceia vă silesc să vă tăiați împrejur, numai ca să nu fie prigoniți pentru crucea lui Hristos. Căci nici ei singuri, cei ce se taie împrejur, nu păzesc Legea, ci voiesc să vă tăiați voi împrejur, ca să se laude ei în trupul vostru. Iar mie, să nu-mi fie a mă lăuda, decât

numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, și eu pentru lume! Că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu este ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor umbla după dreptarul acesta, - pace și milă asupra lor și asupra Israelului lui Dumnezeu!

ÎN ACEST NUMĂR

Evanghelia & Apostolul	1
Preafericitul Părinte Patriarh Daniel: Predică la Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci	2-3
Programul bisericii în perioada 13 - 20 septembrie 2020	3
Părintele Dumitru Stăniloae: Despre Sfânta Cruce	4
Iulian Predescu: Înălțarea Sfintei Cruci	5
ROMANIAN FOOD FESTIVAL (Drive-by): Sâmbătă 10 octombrie 2020, 12pm-3pm.	6

Sinaxar. Duminică 13 septembrie 2020
(Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci):
Sfinții Sfințiți Mucenici Corneliu Sutașul și Ciprian, Episcopul Cartaginei; Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop; Sfinții Mucenici Macrobie, Gordian, Ilie, Zotic, Lucian și Valerian din Dobrogea;
Luni 14 septembrie: Înălțarea Sfintei Cruci (post)

Predică la Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Sfânta Evanghelie a Duminicii dinaintea Înălțării Sfintei Cruci face o legătură între șarpele care a fost înălțat de către Moise în pustie și înălțarea pe Cruce a Mântuitorului Iisus Hristos. Se știe că în timp ce poporul evreu traversa pustia, mulți oameni mureau fiindcă erau atacați de șerpi veninoși. Atunci Dumnezeu i-a spus lui Moise să înalțe un șarpe de aramă și oricine se va uita la șarpele de aramă, înălțat în pustie, se va vindeca. Această vindecare a oamenilor care erau mușcați de șerpi era o preînchipuire a Crucii Mântuitorului Iisus Hristos. În acest sens, Sfântul

Ioan Gură de Aur spune: *‘Nu veдеți potrivirea chipului cu adevărul? Atunci evreii au scăpat de moarte, dar de o moarte temporală; acum credincioșii sunt scăpați de moartea veșnică. Atunci șarpele înălțat în aer vindeca mușcăturile șerpilor; Iisus vindecă rănilor pe care le face dragonul duhovnicesc (diavolul). Acolo, cel ce privea cu ochii trupului era vindecat; aici cel ce vede cu ochii sufletului se ușurează de toate păcatele sale. Acolo spânzura un chip de aramă, care reprezenta un șarpe; aici trupul Domnului pe care l-a format Duhul Sfânt. Acolo, un șarpe mușca și un șarpe vindeca; aici moartea biruiește moartea și moartea dăruiește viață’* (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Comentariu la Evanghelia de la Ioan, omilia 27, 2*; trad. în limba română de diacon Gheorghe Băbuț, Ed. Pelerinul Român, Satu Mare, 1997, p. 129).

În Antichitate crucea era un instrument de tortură și de ocară pentru răufăcători. Dar Mântuitorul Iisus Hristos, primind a fi răstignit pe cruce din iubire pentru oameni și luând asupra Sa păcatele lumii, a transformat crucea din instrument de ocară și de tortură în simbol al iubirii de viață făcătoare. Prin moartea Sa, Hristos Domnul a biruit păcatul și moartea, iar prin Învierea Sa din morți a arătat slava Crucii ca fiind slavă a iubirii Sale jertfelnice, sfîntitoare și de viață făcătoare. De aceea, cântăm noi în fiecare Duminică: *‘Iată, prin cruce, a venit mântuire la toată lumea’*.

Evanghelia ne spune că *‘atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică’* (In. 3, 16).

Apoi Iisus spune că *‘Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să se mântuiască prin El’* (In. 3, 17). Așadar, vedem că Sfânta Cruce arată cât de mult a iubit Dumnezeu lumea. *Sfânta Cruce este semnul iubirii nesfârșite și mai presus de înțelegere a lui Dumnezeu față de oameni*, o iubire care respectă libertatea omului chiar și atunci când omul îl respinge pe Dumnezeu sau nu îl primește.

De fapt, Hristos a fost răstignit pe cruce, ca urmare a invidiei, a urii și a violenței mai-marilor cărturarilor și fariseilor, care Îl invidiau și Îl urau pe Iisus tocmai pentru că mulțimile Îl iubeau pe El, credeau în El și Îl urmau.

La răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos au participat și păgânii, adică soldații romani, care ocupaseră Țara Sfântă și erau conduși de procuratorul Ponțiu Pilat. Dar atât de mare a fost iubirea lui

Dumnezeu arătată în Mântuitorul Iisus Hristos, încât El nu a răspuns la ură cu ură, la răutate cu răutate, la dispreț cu dispreț, ci S-a smerit și a răbdat umilința și suferința până la moarte, și încă moartea pe cruce, destinată tâlharilor sau răufăcătorilor. Ca Dumnezeu atotputernic, Iisus Hristos putea oricând să nimicească pe vrăjmașii Săi, dar nu a răspuns la răutate cu răutate, ci a zis: *‘Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!’* (Lc. 23, 34). Această putere a iubirii jertfelnice, de a ierta, în loc de a te răzbuna, de a birui răul cu binele, este iubirea smerită a lui Hristos.

Smerenia Lui și bunătatea Lui îi înfricoșează pe demonii mândri și răi. În acest sens, spune Sfântul Apostol Pavel, în epistola către Coloseni, că Hristos Domnul a dezbrăcat (dezvăluit, demascat) puterile diavolești și le-a ținut pe Cruce (cf. Col. 2, 14-15), adică demonii, care au îndemnat pe oamenii răi să Îl răstignească pe Hristos, au fost biruiți prin smerenia și răbdarea Mântuitorului Iisus Hristos, prin iubirea Sa jertfelnică și mai presus de înțelegere.

‘Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe unicul Său Fiul L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică’ (In. 3, 16). Iubirea aceasta a lui Dumnezeu, Care Îl trimite pe unicul Său Fiul într-o lume bolnavă de păcat, de ură și de răutate pentru a o vindeca de păcat și moarte, este iubire mântuitoare și făcătoare de viață. Întrucât Hristos Cel care a murit pe cruce a fost fără de păcat, moartea ca plată a păcatului nu a putut să-L stăpânească, iar El a biruit cu moartea Sa puterea morții înviind din mormânt.

În noaptea de Paști, noi ridicăm cu ambele mâini Sfânta Cruce în văzul tuturor, adăugăm lumânarea de Înviere la ea și spunem: *‘Hristos a Înviat!’*, apoi ni se răspunde: *‘Adevărat a Înviat!’*, deoarece Hristos Cel răstignit este Hristos Cel Înviat, Care și după moartea Sa poartă în trupul Său semnele Crucii, adică semnele cuiei din mâini și picioare, precum și semnul lăsat de lancea care L-a străpuns.

Înviat și Înălțat la ceruri, pentru a ne arăta cât de mult ne

Înviat și Înălțat la ceruri, pentru a ne arăta cât de mult ne-a iubit El pe noi și S-a dăruit nouă, ca pe noi să ne ridice la ceruri. De aceea, Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, ca cinstire a Sfintei Cruci, este preamărirea iubirii jertfelnice, a iubirii smerite, singura iubire pe care Dumnezeu o prețuiește. El nu prețuiește iubirea posesivă și mândră, ci iubirea smerită, care deschide sufletul omului spre a iubi pe Dumnezeu și pe semenii.

Evanghelia de astăzi ne mai spune că *‘Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să osândească, ci ca lumea să se mântuiască prin El’* (In. 3, 17). Deci, Mântuitorul vine să mântuiască, nu să osândească lumea. El vine să cheme, să vindece pe cei bolnavi, să hrănească pe cei săraci, să îndrepte pe cei rătăciți, să ridice pe cei păcătoși și căzuți, vine să dăruiască viață adevărată.

Crucea este lumină și binecuvântare spre mântuire. Crucea este semnul credinței în iubirea lui Dumnezeu, iubire mai tare decât moartea. De aceea, noi am făcut din Cruce semnul mântuirii, iar când spunem *‘Doamne, ajută-ne’, ‘Doamne, mântuiește-ne’, ‘Doamne, miluiește-ne’*, ne însemnăm cu Sfânta Cruce, deoarece ea este semnul iubirii Preasfintei Treimi pentru noi.

De aceea, și biserica este construită sub formă de cruce, iar pe turelele ei se află o cruce, care ne amintește de iubirea lui Hristos pentru noi.

Să ne ajute bunul Dumnezeu ca să îl iubim pe Hristos Domnul mai mult, ori de câte ori vedem Sfânta Lui Cruce, pe biserică și în biserică, la margine de drum, pe morminte sau lângă o fântână. Oriunde vedem Sfânta Cruce, să ne aducem aminte cât de mult ne iubește Dumnezeu pe noi și așteaptă răspunsul nostru.

Purtăm crucea cu lăntșor la gât de când suntem botezați, ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci dimineata când ne trezim din somn, seara când ne culcăm, înainte de masă și după masă. Mamele noastre făceau semnul Sfintei Cruci peste pâinea care urmează să intre în cuptor, iar țărani noștri încrustau semnul Sfintei Cruci pe poarta lor, ca să intre pe ea în curte sau în casă ca într-o biserică, ca într-un loc sfințit, prin rugăciune și fapte bune. Noi așezăm crucea la margine de drum sau la răscruce de drumuri, ca să ne aducem aminte de Mântuitorul Iisus Hristos. Cel Care a zis: *‘Eu sunt Calea, Adevărul și Viața’* (In. 14, 6).

Când vedem Sfânta Cruce lângă un izvor sau lângă o fântână sau pe acoperișul fântânii, ne aducem aminte de Hristos Cel Care a zis: *‘Eu sunt Apa cea vie. Cine bea din Apa aceasta nu va înseta niciodată’* (cf. In. 4,14). Această apă este harul lui Hristos prezent în noi prin lucrarea Sfântului Duh. *Sfânta Cruce stă de strajă și la mormintele celor adormiți în Domnul, pentru a ne aminti că rugăciunea noastră pentru ei este mai tare decât moartea.* Noi iubim astfel pe cei dragi ai noștri trecuți la Domnul ori de câte ori îi pomenim în rugăciune ori săvârșim un parastas în amintirea lor, dăm de pomană săracilor în numele lor sau sădim flori pe mormintele lor și le îngrijim mormintele lor. Crucea iubirii duhovnicești care este

mai tare decât moartea și a bucuriei învierii stă de veghe pe mormintele celor dragi ai noștri, părinți, frați și cunoscuți, care au trecut la Domnul, întrucât noi așteptăm învierea morților și viața veșnică. Crucea de pe mormintele lor ne spune că ne vom întâlni cu ei, în iubirea Preasfintei Treimi. Cine L-a iubit pe Dumnezeu în lumea aceasta îl va iubi și în veșnicie, pentru că și Dumnezeu ne iubește veșnic.

Iată cât de prezentă este iubirea jertfelnică a Mântuitorului nostru Iisus Hristos în viața noastră, prin semnul Sfintei Cruci. Aceasta ne îndreptățește și ne îndeamnă să cinstim Sfânta Cruce, să ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci, ca iubirea lui Dumnezeu să ne ocrotească, să ne dăruiască sănătate, să ne ferească de primejdii, de accidente, de rătăcirii, să ne scape de întâmplarea cea rea și să ne păzească de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți. Simțind noi că din Crucea lui Hristos vine bucuria Învierii, ne vom ruga mai mult în fața Sfintei Cruci, vom merge mai des la biserica din parohie sau mănăstire, deoarece biserica este purtătoare a luminii și harului Sfintei Cruci spre slava lui Dumnezeu și spre a noastră mântuire. Amin!

† Daniel,

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

(Sursa: Ziarul Lumina, 9 septembrie 2010)

PROGRAMUL BISERICII în perioada 13 - 20 septembrie 2020

Duminică 13 septembrie - Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci:

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Liturghie

11:00 am - Școala Duminicală

12:00 pm - Coffee hour

Luni 14 septembrie - Înălțarea Sfintei Cruci (post):

9:00 am - Utrenie

10:00 am 11:30 pm - Coffee hour

Duminică 20 septembrie (Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Liturghie

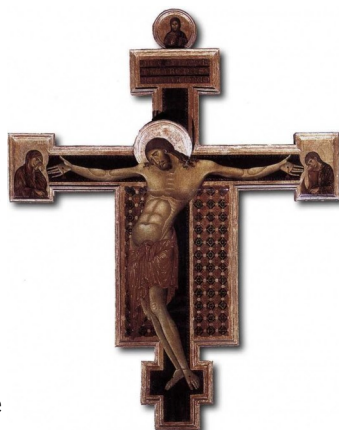
11:00 am - Școala Duminicală

12:00 pm - Coffee hour

Despre Sfânta Cruce

“Crucea Ta, Doamne, s-a preaslăvit cu puterea Ta nespūsă, că smerenia Ta mai presus decât toată puterea s-a arătat, prin care cei puternici s-au zdrobit de pământ și săracii la cer s-au ridicat” (Octoihul, glas 1, duminica, cantarea 9).

Crucea este germenul oricărei împăcări, poarta comu-niunii dintre toți oamenii, depășirea întregii singurătăți: „Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Invierea Ta o cântăm și o mărim!” (Înălțarea Sfintei Cruci, 14 septembrie).

Trebuie restaurată comunicarea dintre oameni. Acest lucru este cu puțință numai prin compasiune, suferind pentru ei, jertfindu-ne pentru ei; doar astfel poți deschide poarta celui alt. Oamenii sunt foarte neîncredători. Numai o dovadă de iubire care merge până la jertfa prin care omul se dăruie celui alt poate câștiga inima celui alt. Atunci însă Îl „imităm pe Hristos”. Dar această „imitare” a lui Hristos este o unire cu El; trebuie ca Hristos să Se încorporeze în noi și să ne refacă în Sine după El, Modelul nostru originar.

Slava Crucii

Crucea este ușa Împărăției cerurilor. Trebuie să regăsim sensul Crucii ca biruință asupra morții spirituale, biruință a iubirii. Avem adeseori o reprezentare parțială despre Cruce și despre taina ei, redusă la faptul de a suporta o asceză, de a ne înfrâna de la plăceri, de la tot felul de satisfacții. Există însă și un alt sens al Crucii: compasiunea pentru celălalt. Cu siguranță însă nu putem face totul pentru celălalt dacă ținem la plăcerile noastre egoiste, dacă omul este legat de lăcomie, pofta de stăpânire, mândrie. Aceasta arată însă numai aspectul negativ al Crucii. Pot să mă apropiu de celălalt fără să-i vorbesc despre Cruce, arătându-i însă că sunt gata la toate sacrificiile pentru el. Dacă este bolnav, mă voi duce la el, voi rămâne împreună cu el. Celălalt poate suporta el însuși greutăți, persecuții, somaj... Iar eu pot să port împreună cu el această Cruce.

Inima celui alt poate fi mișcată dacă vede că eu port o Cruce pentru el. Atunci el va înțelege sensul Crucii fără ca eu să îi spun că tocmai Crucea este cea care mă împinge să fac aceasta. O fac pur și simplu.

Să nu le predicăm doar oamenilor să-și ia Crucea, ci să o luăm noi înșine ajutându-i pe ceilalți. Voi ajunge astfel la convingerea ca această Cruce nu este o suferință pentru mine. *Sufăr pentru celălalt, dar această suferință pentru el mă bucură, mă odihnește*, cum spune un monah de la Athos.

Dacă trec pe lângă el, dacă nu rămân împreună cu el, dacă nu-l ajut, voi suferi toată viața. Poate că el se va pierde pentru totdeauna. Va spune: ‘Ce fel de preot e acesta? Ce fel de creștin e acesta?’ Astfel, atunci când sufăr pentru el sunt mulțumit. De aceea Hristos pe Cruce e liniștit; Sf. Chiril al Alexandriei spune că “El a adormit”.

“Somn învietoare în mormant dormind, Hristoase Doamne, din cel greu somn al păcatului ai sculat tot neamul omenesc cel păcătos” (Sâmbăta Mare, Prohodul, starea a 2-a).

Desigur, pe Cruce, Hristos spune și cuvântul: “Dumnezeul meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Mc 15, 34). Dumnezeu trăiește împreună cu mine, omul, faptul de a se simți părăsit de Dumnezeu. Slavă Tie, Hristoase Dumnezeul nostru, Care ai vrut să împingi tăgăduirea de sine până într-acolo!

Hristos a vrut să dea oamenilor asigurarea faptului că Dumnezeu nu vrea să intervină pentru Fiul Său; nu vrea să-L răzbune. Dumnezeu e lipsit de apărare în fața respingerii oamenilor; nu Se apără pe Sine Însuși. Putea interveni, dar nu vrea să o facă. Vrea să dea exemplu suferind pentru oameni, necomportându-se ca un om, nefiind supus reacțiilor.” Își iubește Fiul, dar nu-L preferă oamenilor. Îl lasă în suferință.

Când Hristos spune: “Dumnezeul meu, Dumnezeul meu!”, El afirmă că Dumnezeu există: “El spune atunci oamenilor: «Tatăl Meu nu vrea să reacționeze împotriva răutății voastre: nu vrea să vă pedepsească nici chiar pentru a-L apăra pe Fiul Său». Dumnezeu preferă mântuirea oamenilor odihnei Fiului Său.”

Această dimensiune a “iubirii bune” a lui Dumnezeu pentru oameni a fost subliniată de Nicolae Cabasila în secolul al XIV-lea. Acest autor duhovnicesc bizantin scrie că trebuia ca Dumnezeu

“să facă să nu fie trecut cu vederea această iubire, arătându-i nemărginirea și convingându-ne că ne iubește cu o iubire neasemănată. Atunci găsește această lepădare de Sine, Se străduiește și Se lasă să îndure rele și încercări pentru a-i atrage, după ce i-a convins de iubirea Sa pe cei pentru care a suferit, chiar pe oamenii care fugeau de Bunătatea prin excelență, convinși că erau urâți”. (Viața în Hristos)

Oamenii cred că Dumnezeu este indiferent, incapabil de a suferi pentru ei. Satana, care este “tatăl minciunii” (In 8, 44), Îl calomniază pe Dumnezeu în fața oamenilor. Pentru a-și arăta bunătatea și iubirea Sa de oameni, Dumnezeu li se înfățișează lipsit de apărare și suferă pentru ei.

“Mulți spun: există un Dumnezeu, dar El nu este bun, pentru că îngăduie suferința. E un lucru de neînțeles pentru lume. În taina Crucii se manifestă bunătatea lui Dumnezeu. El nu pedepsește, nu reacționează, acceptă totul, chiar suferința, chiar moartea Fiului Său din iubire pentru oameni. Dacă omul nu se mântuiește, e pentru că rămâne indiferent la aceasta.”

Părintele Dumitru Stăniloae

(din vol. *Mica Dogmatică vorbită. Dialoguri la Cernica*, îngrijit de Pr. Marc Antoine Costa de Beauregard, ed. a III-a, Editura Deisis, 2007)

Predică la Înălțarea Sfintei Cruci

Frați creștini,

La 14 septembrie, în fiecare an, sărbătorim – cu post și rugăciuni, cu cântări sublimе – Înălțarea Sfintei și deviață-făcătoarei Cruci, pe care a fost răstignit Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

În fiecare biserică din țară și din întreaga ortodoxie, se scoate astăzi spre închinare Sfânta Cruce, se fac metanii și se cântă în cinstea ei: "Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o mărim!". Și noi ne-am adunat în această sfântă biserică și, plecându-ne genunchii, am cântat troparul amintit.

În cele ce urmează, vă prezentăm Simbolismul Sfintei Cruci și istoria sărbătorii Înălțării ei:

Înainte de venirea în lume a Domnului Iisus, crucea era un instrument de ocară și tortură, pe care erau răstigniți tâlharii și mari făcători de rele. Era semn de rușine pentru cel spânzurat pe cruce. Unul dintre cele mai îngrozitoare și mai agonizante chinuri era moartea pe cruce. Pentru a le grăbi moartea, celor răstigniți li se zdrobeau fluierile picioarelor cu ciocane. Așa s-a procedat cu cei doi tâlhari care au fost răstigniti odată cu Iisus.

Strămoșii noștri, romanii, nu admiteau ca un cetățean roman să fie pedepsit cu răstignire pe cruce. Așa se face că Sfântul Apostol Pavel, care era cetățean Roman, a fost decapitat. Nefiind cetățean, Sfântul Apostol Petru a fost răstignit, însă - la cererea sa - cu capul în jos. Evreii socotindu-l pe Iisus "mare făcător de rele" (Ioan 18, 30) au cerut lui Pilat și acesta a aprobat răstignirea Lui pe Cruce, unde a și murit, încredințând Tatălui "Duhul Său".

Iubiții mei frați,

După moartea Mântuitorului, Crucea Sa a fost îngropată împreună cu cele ale tâlharilor răstigniți împreună cu Domnul pe creasta muntelui Golgota. Și au rămas acolo veacuri de-a rândul. Pe locul acela împăratul roman Adrian a înălțat un templu în cinstea zeiței Venus, zeița frumuseții. De atunci și până la venirea în fruntea Imperiului Roman a Sfântului Constantin cel Mare, creștinii și Biserica lui Hristos au trecut prin multe și aprige persecuții. Prin edictul de la Milan din 313, Sfântul Împărat Constantin a acordat libertate religioasă creștinilor, acordând religiei acestora statut de egalitate cu celorlalte religii. De aici, deși încă neoficial, cursul liber al răspândirii credinței creștine, aflată sub protecția sa. La anul 326, evlavioasa împărăteasă, Sfânta Elena, mama sa, inițiază și sprijină efectuarea de

săpături pe vârful Golgota, unde se aflau cele trei cruci. La descoperirea lor, nu se știa care dintre ele era cea pe care a fost răstignit Hristos. *Sinaxarul* zilei de 14 septembrie ne spune că învierea unei femei văduve moarte, a fost semnul care a arătat tuturor care este

Crucea Domnului. La vederea acestei minuni, "împărăteasa Elena s-a închinat și a sărutat Crucea, împreună cu toată suita." Fericitul Macarie, Patriarhul Ierusalimului, a adus Sfânta Cruce în biserică și a înălțat-o deasupra amvonului, pe care, văzând-o poporul, a început a striga: "Doamne, miluiește!" Era ziua de 14 septembrie și de atunci serbăm în fiecare an acest eveniment. Câțiva ani mai târziu, pe locul unde a fost aflată Sfânta Cruce, Constantin cel Mare a înălțat o biserică, sfințită în ziua de 13 septembrie 335.

În anul 615, împăratul Chosroe al perșilor cucerește Palestina și rămâne acolo până în anul 628, când

împăratul bizantin Heraclie îi alungă pe perși și aduce Sfânta Cruce pe umeri în Ierusalim. La poarta cetății, însă, Crucea a prins a se îngreua, în așa fel încât împăratul n-a mai putut-o duce. Atunci, Patriarhul Macarie i-a spus acestuia că Hristos nu și-a purtat Crucea în haine scumpe, ci cu cununa de spini pe cap. Auzind acestea, Heraclie și-a dezbrăcat hainele împărătești, iar Crucea s-a ușurat în chip minunat și a fost înălțată la locul ei. Patriarhul Macarie a trimis părțile din Sfânta Cruce la multe biserici din lume, care le păstrează și le cinstesc ca pe niște sfinte relicve, ce sunt.

Iubiții mei frați,

De la răstignirea Mântuitorului, Crucea nu mai este semn de ocară și rușine, ci este semn de biruință, fiind sfințită cu scump Sângele lui Iisus; este un semn nădejde și de bucurie a mântuirii, căci prin ea ne-a venit nouă bucuria Învierii Sale din morți și nădejdea mântuirii noastre. Crucea este pentru noi semn și îndemn de împăcare, semn de iertare pentru cei ce ne greșesc. Este semn de biruință, așa cum a fost în războiul lui Constantin și Maxentiu pe care l-a învins cu ajutorul Crucii. Să cinstim crucea Domnului care ne ajută la pocăință și îndreptare a vieții noastre. Amin.

Iulian Predescu

(Text adaptat)

Festivalul De bucate Românești Drive-by

Biserica Ortodoxă Română
SFÂNTA TREIME
Philadelphia

Vă invităm să gustați
Bucate Tradiționale Românești
Drive-by - doar ridicare!
Comandați mâncarea preferată
până cel târziu de 3 Octombrie.

Comanda se ridică
Sâmbătă, 10 Octombrie, 2020
între orele 12pm - 3pm
723 N Bodine Street, Philadelphia PA 19123

Pentru comandă, sunați-o pe Marinela,
tel. **609-346-5622**

Meniu

**SARMALE CU
MĂMĂLIGĂ ȘI
SMÂNTÂNĂ**
Cutie de 5 buc. - \$15

**MITITEI CU PÂINE
ȘI MUȘTAR**
Cutie de 5 buc. - \$15

Desert

**ALBINUȚA ȘI
ALBĂ CA ZĂPADA**
Cutie de 5 buc.
de fiecare - \$15

SAVARINĂ
\$5 - Bucata

PAPANAȘI
\$5 - Bucata

CUM PLĂȚIȚI

Vă rugăm să plătiți în același timp când faceți comanda. Poți să plătești la telefon sau pe website-ul bisericii la pagina de **donatie**, acolo la secția "write a note" scrie că este donație pentru Mâncare Tradițională Românească. Dacă plătești cu cecul trimite-l la adresa bisericii: 723 N Bodine Street, Philadelphia PA 19123 până la data de 3 octombrie. Toate donațiile sunt social-filantropice și pentru proiecte de restaurare.

Dacă aveți întrebări vă rugăm să ne sunați!
Marinela: 609-346-5622
www.holytrinityphiladelphia.org